

[Trafikministeren]

B. Schmidt, at med de samme forbehold, som hr. Svend Heiselberg tog, ville han vise interesse for lovforslagets gennemførelse. Jeg tror også, det er klogt at tage det standpunkt, for jeg tror nemlig, at drømmen om, at det ville være muligt for enhver vognmandsvirksomhed at gøre sig gældende i udbudsrunderen, er gjort lidt til skamme. De rene kendsgerninger er jo, at der faktisk er nogle store udenlandske virksomheder, som byder på danske ruter, og som har en grundlæggende stordriftfordel i deres organisation, så de kunne udkonkurrere i hvert fald nogle grupper af danske vognmænd alene i kraft af deres størrelse.

De eneste, der egentlig kan konkurrere på området, er faktisk virksomhederne selv. DSB, HT og en række bybusselskaber landet over har faktisk en meget stor viden og kunnen og har også ressourcer til at kunne tage konkurrencen op, også med meget store udenlandske virksomheder. Det er det, vi i al beskedenhed forsøger, og derfor er jeg glad for, at hr. Ernst B. Schmidt kan se, at vi skal have en fair og lige konkurrence, så vi ikke starter en udvikling i retning af nye monopoler.

Med disse bemærkninger vil jeg endnu en gang understrege, at mine kommende drøftelser med udvalget om en lige og en fair konkurrence naturligvis også vil omfatte de synspunkter, som hr. Ernst B. Schmidt er fremkommet med.

(Kort bemærkning).

Ernst B. Schmidt (FP):

Jeg kan selvfølgelig kun være glad, når trafikministeren mener at være enig med mig, men vi skal bare lige have afklaret, hvad det er, vi er enige om.

Den frie konkurrence på lige vilkår har altid været mottoet for Fremskridtspartiet, så hvis man mener, at det er det, vi skal tilstræbe i fremtiden, kan jeg da tilsige, at så bliver vi helt anderledes enige; men som jeg sagde før, vi skal have defineret helt nøjagtigt, hvad de vilkår går ud på. Jeg tror, vi har lidt forskellige meninger om det en gang imellem, og så kan enigheden jo ligge på et lille sted.

Og når jeg så var positiv over for det, der står i lovforslaget om lige vilkår, er det ikke ensbetydende med, at jeg er parat til at begå aftalebrud om en dato. Det har jeg aldrig nogen sinde givet tilslutning til, og det vil jeg heller ikke her.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 331:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Ændring af medicintilskudsreglerne).

Af sundhedsministeren (Torben Lund).
(Fremsat 26/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

I forbindelse med vedtagelsen af finansloven for 1993 blev medicintilskudsreglerne ændret til et fast kronetilskud, og dette lovforslag betragter vi som en teknisk korrektion af bestemmelserne, men en vigtig korrektion. Det er nemlig vigtigt, at patienterne ikke bare i teorien, men også reelt, kan få optimalt tilskud til den billigste medicin, hvad enten vi snakker om et tilskud på 50 pct. eller 75 pct. Fastkronetilskuddet betyder jo, at det er priserne på de to billigste synonyme præparater i en bestemt gruppe lægemidler, der er grundlaget for tilskuddet for alle præparater i hele gruppen.

Vi er enige om, at den begrænsning, der ligger i bestemmelsen om at fastsætte nye fastkronetilskud én gang i kvartalet, bør ændres, hvis prisen på de billigste præparater i en gruppe lægemidler ændres. Når de anmeldte priser på lægemidler kan ændres hver 14. dag, kan man nemlig nemt komme i den situation, at det eller de præparater, der har dannet grundlag for fastsættelsen af tilskuddet, udgår af markedet; det kan de for så vidt gøre dagen efter, at man har fastsat prisen.

[Hanne Andersen]

Vi tilslutter os derfor ministerens forslag om at ophæve bestemmelsen om, at nye tilskud på grund af prisændringer skal fastsættes én gang i kvartalet, og at det fremover bliver en pligt at fastsætte nye tilskud, hvis en ny medicinpris bliver højere end den, der dannede grundlag for fastsættelsen af det gældende tilskud. Det betyder, at vi fortsat kan leve op til den målsætning, alle partier havde, da vi vedtog fastkronetilskuddet i forbindelse med finansloven, nemlig at der altid skulle være mindst ét præparat, som patienterne reelt kunne få fuldt tilskud til.

Vi tilslutter os lovforslaget og vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Karen Højte Jensen (KF):

Det var jo dejligt at høre den socialdemokratiske ordfører, fru Hanne Andersen, henvise til, at det er et led i finanslovaftalen; men på den baggrund må Det Konservative Folkeparti i høj grad undre sig over, at sundhedsministeren nu fremsætter et lovforslag uden at have forhandlet det. Det finder vi er en højst ejendommeligt metode, ja, vi finder det faktisk uacceptabelt.

Så vil jeg også sige, at det var jo heller ingen hemmelighed, at da den nuværende sundhedsminister var sundhedspolitisk ordfører for Socialdemokratiet, var han imod dette forslag. Jeg vil gerne henvise til, at i forligskredsen imødekom vi den daværende socialdemokratiske ordfører og blev enige om et ændringsforslag, som lempede reglerne noget. Nu ser vi til gengæld et ændringsforslag til loven, som alene går ud på, at når priserne forhøjes, skal tilskuddene korrigeres; men vi mener, at hvis vi skal kunne gå ind for dette forslag, må ændringen være parallel, så tilskuddene ændres, både når priserne stiger og falder. Det må være det mest rimelige, og vi vil også gerne kende de økonomiske konsekvenser af forslaget.

I forligskredsen var vi også enige om, da vi behandlede loven, at vi skulle evaluere efter det første år og se, hvordan det var gået, om loven havde haft den ønskede effekt; og derfor synes vi, at det havde været rimeligt at få denne evaluering, så vi havde fået et mere konkret kendskab til virkningen af denne lov.

Men vi vil naturligvis kigge på sagen i udvalget.

Mariann Fischer Boel (V):

Lige inden jul vedtog vi et forslag om omlægning af medicintilskud fra procenttilskud til fastkronetilskud.

Jeg er meget enig med Socialdemokratiets ordfører i, at dette lovforslag blev vedtaget i forbindelse med et forlig, og derfor er jeg ligesom Det Konservative Folkepartis ordfører lidt forundret over, at vi overhovedet ikke er blevet informeret fra ministerens side om, at det foreliggende ændringsforslag til loven var under opsejling.

Efter vedtagelsen af et ændringsforslag var beregningsgrundlaget på daværende tidspunkt de to billigste præparater inden for en synonym gruppe lægemidler, og reguleringen af refusionsprisen skulle finde sted, hvis der skete en afvigelse på mere end 5 pct.; denne regulering måtte maksimalt ske én gang i kvartalet. I forslaget, som vi har til behandling i dag, bliver det beskrevet, at hvis et af de præparater, der er lagt til grund for beregningen, stiger i pris, kan man komme i den situation, at en bruger ikke kan få fuldt tilskud, selv om recepten er skrevet ud på den billigste medicin. For at råde bod på dette har Sundhedsstyrelsen nu bedyret over for ministeren, at en løbende regulering af priserne kan finde sted uden større administrative og økonomiske vanskeligheder; men fra Venstres side vil vi gerne have fastslået, hvad begrebet »større« egentlig dækker i denne sammenhæng.

Men at forslaget kun skal gælde, når priserne stiger, men ikke når de falder, står vi overordentlig uforstående over for i Venstre, især i betragtning af, at det som nævnt hverken er forbundet med administrative vanskeligheder eller med ekstra omkostninger at regulere priserne. Hvis vi overhovedet skal være med i de videre drøftelser, må der selvfølgelig være parallelitet mellem en prisstigning og et prisfald; men måske har ministeren en god forklaring på, hvorfor man har valgt kun at justere, når priserne stiger.

I forbindelse med udvalgsforhandlingerne vil vi stille nogle spørgsmål, som vi håber at vi kan få nogle gode svar på.

Tommy Dinesen (SF):

Da mit partis ordfører, fru Birgitte Husmark, ikke kan være til stede, skal jeg her fremkomme med SF's holdning til det lovforslag, der er til debat i dag.

[Tommy Dinesen]

Efter SF's mening er dette forslag en typisk lap på lap-ændring af en dårlig borgerlig lov, præcis som den seneste ændring af levnedsmiddelgebyrloven. Når man har gennemført en ordning, hvor lægerne på det kraftigste opfordres til at ordinere det billigste af en gruppe terapeutisk ensvirkende præparater og kan gøre det ved at skrive et G på recepten, er der ikke meget at hente rent økonomisk ved at bevæge sig ud i et regnecirkus af rang, hvor tilskuddet ikke mere er en fast procentdel af prisen, men en fast procentdel af gennemsnittet af de to til enhver tid billigste relevante præparater.

Denne måde at fastsætte et tilskud på bliver netop ikke et fast kronetilskud, men et flydende tilskud, som vil være uigennemskueligt for alle, der ikke som apotekerne og Sundhedsstyrelsen har adgang til den løbende regulerede prisliste. Resultatet vil blive total uigennemsigthed, og retssikkerheden vil ikke kunne kontrolleres, selv om forslaget intention snævert betraget egentlig er meget pæn.

SF mener altså, at man skal indskærpe G-ordningen, droppe alt andet end et fast kronetilskud og fra Sundhedsstyrelsens eller måske fra Amgros' side se at få banket medicinpriserne ned.

Vi er hverken for eller imod det foreliggende lovforslag.

Ernst B. Schmidt (FP):

Da mit partis ordfører, hr. Jan Kørpe Christensen, ikke kan være til stede, skal jeg kort meddele Fremskridtspartiets synspunkter. Vi ser positivt på lovforslaget, men da det er et noget teknisk betonet forslag, vil vi gerne have visse elementer belyst, inden vi tager endelig stilling.

Dorit Myltoft (RV):

På Det Radikale Venstres vegne kan jeg meddele, at vi støtter lovforslaget, og at vi vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg vil gerne først takke for de positive bemærkninger, der er kommet fra flere ordførere, og så vil jeg gerne tage spørgsmålet om finanslovaftalen op.

Der er her tale om en rent teknisk justering af en lovgivning, som flere partier vedtog før

jul, altså et lovforslag, som var udarbejdet af den daværende regering, og som vi stemte for i forbindelse med udmøntningen af finanslovaftalen. Når der er brug for at lave denne tekniske justering, skyldes det, at sådan som loven oprindelig er udformet, kan man komme i en situation, hvor fru Jensen ikke kan få 50 pct.s eller 75 pct.s tilskud til noget præparat på markedet. Det er selvfølgelig en u hensigtsmæssig situation, som er i strid med den målsætning, vi var enige om angående lovgivningen om fastkronetilskuddet; men med den foreslåede justering kan denne målsætning efterleves, så der altid vil være et præparat på markedet, som forbrugeren kan få fuldt tilskud til.

Med hensyn til spørgsmålet om en 5 pct.-afvigelse i tilfælde af prisændringer blev det 5 pct. fastsat af administrative grunde, fordi man på daværende tidspunkt vurderede, at det var det nemmeste. Det er nu undersøgt nærmere i Sundhedsstyrelsen, og der er ingen som helst administrative problemer med at foretage justeringer, uanset om det er over eller under 5 pct. Det administrative arbejde er det samme, og derfor er der ikke længere nogen begrundelse for at opretholde 5 pct.-grænsen; derfor foreslår vi også, at den helt fjernes.

Men jeg vil endnu en gang takke for de positive bemærkninger fra en række af partierne, og jeg håber på en hurtig gennemførelse af lovforslaget, da udmøntningen af hele fastkronetilskudsordningen skal træde i kraft den 21. juni.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Hvis sundhedsministeren mener, at der alene er tale om en teknisk justering, mener jeg til gengæld, at der er grund til at få et svar på, hvorfor der ikke skal ske en justering, når priserne falder. Det vil jo faktisk være sådan, at når priserne falder, får patienterne større tilskud end tilsigtet; men det er måske også alene teknik?

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg mente, at jeg i min ordførertale spurgte sundhedsministeren, hvorfor man ikke kunne justere ned, når man kunne justere op, når det nu rent administrativt ikke er noget problem.

[Mariann Fischer Boel]

Og jeg vil godt spørge ministeren: Hvad er der sket i Sundhedsstyrelsen, efter at man behandlede forslaget lige før jul, siden man nu har fundet en begrundelse for, at det hverken er administrativt besværligt eller forbundet med omkostninger at lave en flydende eller løbende justering? Efter Venstres mening må der da skulle tilgå apotekerne væsentlig flere meddelelser om prisændringer end efter det gamle system med kvartalsvise reguleringer.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg kan besvare det sidste spørgsmål vedrørende de administrative omkostninger først. Det er Sundhedsstyrelsens vurdering, at når man nu via edb kan betjene apotekerne direkte fra Sundhedsstyrelsen, vil der ikke være noget som helst administrativt besvær forbundet med ordningen og heller ingen administrativ begrundelse for at opretholde en 5 pct.s-grænse.

Med hensyn til spørgsmålet, om man ikke også bør justere ned, vil jeg sige, at det ligger jo ikke i den lovgivning, der blev vedtaget før jul. Målsætningen her er at undgå den situation, at vi ikke kan justere referenceprisen, hvis det billigste præparat bliver dyrere, så der ikke er noget præparat på markedet overhovedet, som man kan få fuldt tilskud til. Det er det eneste, vi ønsker at opnå med ordningen, der foreslås ikke andre justeringer.

Hvis man opretholder systemet, som det er i dag, og som jeg forstår at Venstre og De Konservative måske er interesserede i, bidrager Venstre og De Konservative altså til, at borgerne ikke kan få 50 pct. eller 75 pct. i tilskud, sådan som vi lovede i den daværende regerings lovforslag.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvor mange tilfælde har der været siden lovens ikrafttræden og til i dag, hvor en kunde ikke har fået fuld dækning for den medicin, man har købt?

Jeg er meget enig med ministeren i, at det er en teknisk justering, men så må der altså også være parallelitet, hvis priserne falder. Vi er jo vidne til i øjeblikket, at der kommer nye produkter på markedet, som er billigere end dem, man har kendt i forvejen, og hvad bliver resultatet, når de to præparater, som danner basis

for prisberegningen, er billigere end dem, vi tog udgangspunkt i? Det vil jeg gerne spørge ministeren om.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Det er da rigtigt, som sundhedsministeren nu siger, at det ikke lå i den lovgivning, vi vedtog før jul, at der skulle ske en justering i tilfælde af prisfald; men jeg tror da, at ministeren kan være enig med mig i, at der heller ikke lå det, som ministeren stiller forslag om nu. Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at når der sker et prisfald, får patienterne faktisk større tilskud end tilsigtet.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Til det sidste kan jeg svare klart nej. Det var forudsat i den lov, vi vedtog før jul, og som altså var fremsat af den daværende KV-regering, at hvis der skete prisfald, ændrede man ikke referenceprisen.

Det eneste, der opnås med denne justering – og det er derfor, det ikke er fornuftigt at tale om parallelitet i denne forbindelse – er, at vi ikke kommer i en situation, hvor der ikke er et præparat på markedet, som forbrugeren kan få fuldt tilskud til. Og derfor kan jeg kun sige, at hvis vi skal opnå det, vi også tilsigtede før jul, er vi nødt til at foretage denne tekniske korrektion, for ellers bringer vi borgerne i situationer, hvor der ikke er et præparat på markedet, man kan få 50 pct. eller 75 pct. tilskud til.

Men jeg vil foreslå, at der bliver stillet nogle spørgsmål om tingene i udvalget. Det er et meget teknisk lovforslag, og jeg skal gerne i udvalget prøve at forklare, hvorfor der ikke er nogen som helst mening i at tale om parallelitet. Som sagt er det kun i den situation, hvor det billigste præparat stiger i pris, at der er brug for at foretage en justering for at efterleve den målsætning, vi var fælles om i lovgivningen fra før jul, og det skyldes simpelt hen, at det lovforslag, som det blev vedtaget dengang, ikke var godt nok.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg er enig med ministeren i, at det hele er meget teknisk, og derfor er det måske også bedre, at vi får besvaret spørgsmålene i udval-

[Mariann Fischer Boel]

get. Men jeg ved ikke, om det er muligt at få at vide, i hvor mange tilfælde vi har været ude for, at priserne er steget på de præparater, der har ligget til grund for beregningen.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg skal beklage, at jeg i min iver ikke fik svaret på det spørgsmål. Der foreligger ingen sådanne tilfælde; den lov, der blev vedtaget før jul, skulle jo udmøntes den 1. juli 1993, og udmøntningen vil nu ske samlet for alle lægemiddelgrupper pr. 21. juni. Det vil sige, at den nye ordning med fastkronetilskud først får virkning i praksis fra den 21. juni, så derfor er der ingen praksis at henvise til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Arbejdsmarkedsudvalget (3/6 93):

Udtræder: Rahbæk Møller (SF)

Nyt medl.: Jes Lunde (SF)

Markedsudvalget (3/6 93):

Udtræder: Mejdahl (V)

Nyt medl.: Tørnæs (V)

Udenrigsudvalget (3/6 93):

Udtræder: Jørgen Estrup (RV)

Nyt medl.: Dorit Myltoft (RV)

Retsudvalget (3/6 93):

Udtræder: Else Marie Mortensen (S)

Ny stedf.: Helen Jørgensen (S)

Udvalget vedr. Grønlandslove (3/6 93):

Udtræder: Søren Hansen (S)

Ny stedf.: Jørn Pedersen (S)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 8. juni 1993 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 11.56